

KOLORISTIČNO SLIKANJE-MODULACIJA

Če si ogledamo čiste, kromatsko zasičene barve vidimo, da so nekatere svetlejše, druge temnejše. Najprej opazimo rumeno, ki na videz stopa v ospredje. Najtemnejša, vijoličasta barva pa se pogreza v temno ozadje.

Poleg razlik v svetlosti so pri barvah razlike tudi v toplosti in hladnosti. Pri prikazovanju prostora se tople barve obnašajo kot svetle, silijo v ospredje. Hladne barve, ki jih ploskovno nanašamo neposredno poleg toplih, pa prevzamejo vlogo temnih odtenkov. To spoznanje je utrlo pot novemu načinu ustvarjanja prostora na slikovni ploskvi, ki ga imenujemo koloristično slikanje ali modulacija.

Temelje kolorističnega slikanja je postavil francoski slikar Paul Cezanne.

Od blizu si oglej jabolka in preostale sadeže. Kako je slikar dosegel tridimenzionalnost oblik?

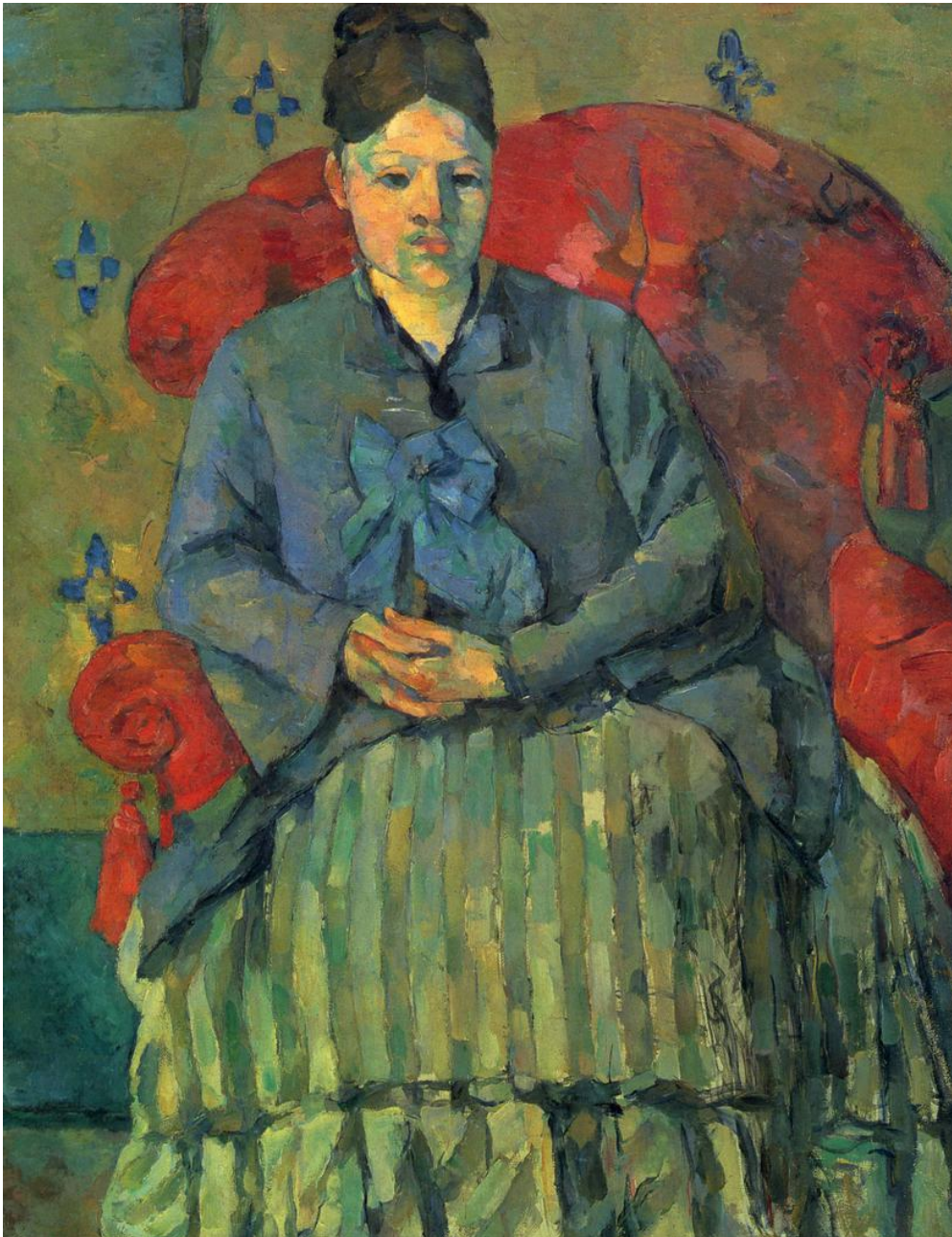
Cezanne je pri prikazovanju prostora uporabil značilnosti barv tako, da je osvetljene dele naslikal s toplimi barvnimi ploskvami, a dele v senci s hladnimi.

Koloristično slikanje ali kolorizem pomeni likovno izražanje, katerega glavno, najpomembnejše izrazno sredstvo je barva. Koloristično slikanje imenujemo tudi modulacija.

Slike, naslikane na način modulacije, so izrazito barvite, slikovite. Pri takšnem načinu slikanja slikar nanaša čiste barve drugo ob drugi in tako nastane med njimi močan kontrast.

Pri kolorističnem slikanju ustvarjamo občutek tridimenzionalnosti teles s ploskovitim nanašanjem toplih in hladnih barv. Ker barvo nanašamo v obliki manjših in večjih barvnih ploskev, so za modulacijo značilni stopnjevitosti, nenadni prehodi iz ene barve v drugo. Osvetljene dele oblikujemo s toplimi odtenki, za senčne dele uporabimo hladne barvne odtenke.

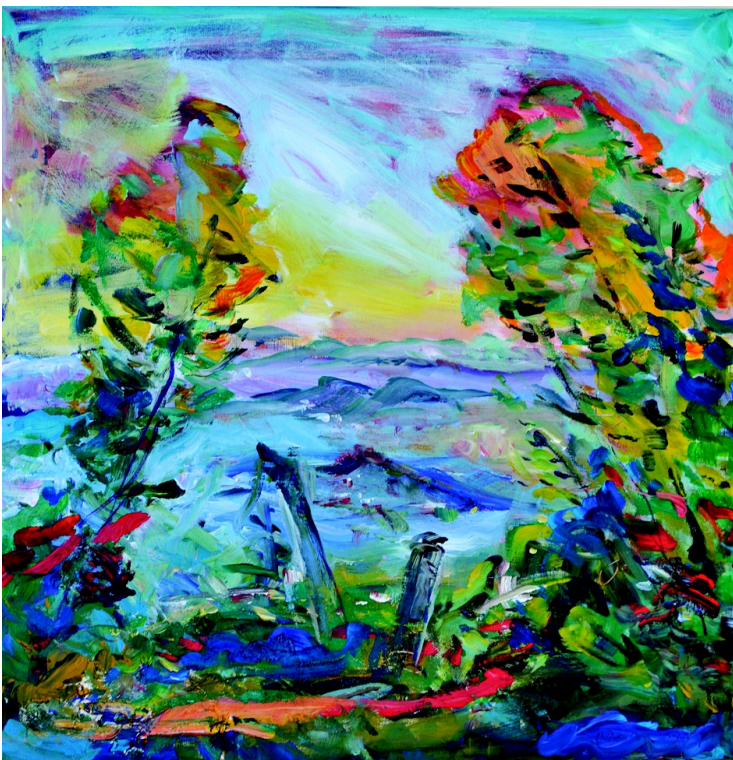
Paul Cézanne(1839-1906) je bil francoski postimpresionistični slikar, ki je postavil temelje novim umetniškim smerem 20. stoletja. S svojim modernim pristopom k slikanju je Cézanne pomembno vplival na umetnost 20. stoletja.

Slikal je različne žanre: tihožitja, portrete, krajine in študije kopalcev.

Slika umetnikove soproge je naslikana na kolorističen način, torej v načinu modulacije. Če se še posebej osredotočimo na obraz in roke portretiranke, jasno vidimo, kako je umetnik naslikal sence s hladnimi, zelenimi in modrikastimi barvami.

Slikarji s pomočjo toplih in hladnih barv na slikovni ploskvi prikažejo svetlobo in senco, hkrati lahko tudi bližino in oddaljenost. O tem smo že govorili v poglavju Barvna perspektiva. Osvetljene in bližnje dele naslikajo s toplimi barvami, oddaljene ali senčne pa s hladnimi barvami.

Mira Ličen Krmpotić (1955) je slovenska slikarka, ki živi in dela v Piranu. Ustvarja v različnih tehnikah slikarstva, v risbi, grafiki, tehniki vitraža in fuzije, mozaika, slikanja na tekstil in keramiko, v zadnjih letih pa še v tehniki oblikovanja steklenih objektov. Imela je že veliko samostojnih razstav in sodelovala na mnogo skupinskih in mednarodnih razstavah doma in v tujini. Veliko svojega časa je namenila restavratorskemu delu na področju profane in sakralne dediščine v samem mestu Piran in slovenski Istri. Za svoje delo je prejela veliko priznanj in nagrad. Slikarkina upodobitev krajine je izrazito osebno izpovedna. Drevje je ožarjeno z mediteransko svetlobo, ki v odnosu do senčnih zelenih odtenkov ustvari očarljivo nemiren prostor.

POVZETEK

Za koloristično slikanje je značilno prikazovanje prostora s kombinacijo toplih in hladnih barv. Lise čistih barv nanašamo drugo poleg druge, prehodi med barvami pa so nenadni, skokoviti.

Ernst Ludwig Kirchner (1880-1938), nemški slikar, ki je bil med ustanovitelji gibanja Die Brücke, sodeloval je tudi s skupino Der Blaue Reiter. Za njegove slike so značilne ostre barve in deformirane oblike. Nacistom njegove slike niso bile všeč, zato so jih ogromno uničili. Leta 1915 se je preselil v Švico, kjer je ustvarjal in živel osamljeno. Kirchner je eden najpomembnejših slikarjev ekspresionizma.

Motiv na sliki je prikazal v kolorističnem načinu, osvetljene dele je poudaril s toplo in osenčene s hladno barvo.

Tople barve uporabimo na osvetljenih delih likovnega motiva.

Hladne barve uporabimo na osenčenih delih likovnega motiva.

S slikanjem v načinu modulacije dosežemo močne barvne učinke. Koloristične slike so zato velikokrat nabite z močnimi čustvi, nemirom in napetostjo.

Henri-Émile-Benoît Matisse(1869-1954) je znani francoski slikar, grafik in kipar, predstavnik fovizma, velja pa za enega največjih oziroma najvplivnejših slikarjev 20. stoletja. Delal in deloval je v Londonu, krajši čas na Korziki, v Parizu, od leta 1914 pa največ v južni Franciji. V njegovih delih prevladujejo močne, bleščeče barve, izraziti kontrasti na velikih ploskvah in dinamičnih kompozicijah. Barvo je uporabljal kot sredstvo za izražanje in ne za opisovanje. Kot velja za foviste, so bili tudi zanj motivi postranskega pomena, pomemben je bil izraz. Kot slikar se je preizkušal tudi v tradicionalnih motivih, krajini, tihožitju ter pastoralnih temah. Slika Zelena črta, znana kot Portret gospe Matisse, je izdelana v kolorističnem načinu, osvetljene dele je poudaril s toplimi in senčene dele s hladno barvo.

Likovna naloga

Izdelaj skico za koloristično sliko, pri kateri boš uporabil princip modulacije.

1. Ploskovito nananesi tople in hladne barve, osvetljene dele slike slikaj s toplimi barvami, senčne dele pa z hladnimi odtenki.
2. Uporabi močne kontraste.
3. Toplih in hladnih barv med sabo ne mešaj
4. Lahko rišeš z barvnimi svinčniki, če nimaš na voljo tempera ali vodenih barvic (lahko slikaš tudi na računalniku, če imaš kak program zato, pripočam zastonski GIMP <https://www.gimp.org/>)

Fotografijo skice/slike pošlji do petka 22.maja 2020 na vitomirvitomir@gmail.com

V eučbeniku reši naloge na strani 31 in 32, če ti povezava to dovoljuje.

<https://eucbeniki.sio.si/lum9/2383/index4.html>

<https://eucbeniki.sio.si/lum9/2383/index5.html>

